

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK – 7.30 + Sačić Petar i ob. Vincek

UTORAK – 7.30 + Vugrinec Ivan i Laura i Koren Stjepan

SRIJEDA - kapelica – 7.30 + Mikulić Ivan, Terezija i Vladimir

ČETVRTAK – 7.30 + Buhin Stjepan

PETAK - Presv. Srce Isusovo – 7.30 + na čast Presv. Srcu Isusovom
19.00 + Mišak Antun

SUBOTA - Bezgrešno Srce Marijino – 19.00 - skupna sv. misa!

NEDJELJA – 13. KROZ GODINU

7.30 + župna

9.30 + Hrman Ivan i Jelica

11.00 - proštenje kod sv. Petra - skupna sv. misa!

ŽUPNE AKTIVNOSTI: dječji zbor - nedjelja u 10.00;
ministranti - subota u 19.00.

Hodočašće na Trsat - 12.7.2014. - cijena autobusne karte po osobi 120 kn. Prijavite se što prije.

U srijedu 25. lipnja, s početkom u 10.30 sati u varaždinskoj katedrali će naš biskup, mons. Josip Mrzljak slaviti sv. misu s ovogodišnjim „srebromisnicima“, iz naše zagrebačke metropolije. (svima nama svećenicima koji smo zaređeni u Zagrebu 25. lipnja 1989. godine). Sve vas lijepo pozivamo na tu svečanu svetu misu!

„Vrednije je kratko razmatranje poniznosti i jedan jedini ponizni čin nego sve znanje svijeta.“

— *Sv. Terezija Avilska (1515. – 1582.)*

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

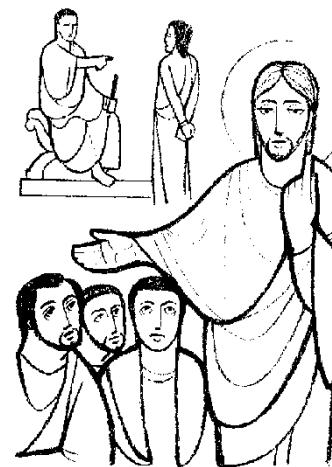
ŽUPNI LISTIĆ

Godina VI.

broj 30 (291)

22. lipnja 2014.

12. NEDJELJA KROZ GODINU

Pričesna pjesma

Oči sviju
u tebe su uprte,
Gospodine,
ti im hranu daješ
u pravo vrijeme.

*Knjiga proroka Jeremije
Jr 20, 10-13*

Reče Jeremija:

Čuh klevete mnogih:

»Užas odasvud! Prijavite!

Mi ćemo ga prijaviti.«

Svi koji mi bijahu prijatelji čekahu moj pad.

»Možda ga zavedemo,

pa ćemo njim ovladati i njemu se osvetiti!«
Sa mnom je Gospodin kao snažan junak!

Zato će progonitelji moji posrnuti
i neće nadvladati,

postidjet će se veoma jer neće uspjeti,
vječna se sramota neće zaboraviti.

Gospodine nad vojskama,
koji proničeš pravednika
i vidiš mu bubrege i srce,
daj da vidim kako im se osvećuješ,
jer tebi povjerih parnicu svoju.

Pjevajte Gospodinu, hvalite Gospodina
jer on izbavi dušu sirote iz ruku zlikovaca.

UČINCI SAKRAMENTA SVETOG REDA

NEIZBRISIV BILJEG

Sakrament reda posebnom milošću Duha Svetoga suobličuje ređenika s Kristom i čini ga Kristovim sredstvom u cilju služenja njegovoj Crkvi. Ređenje ga osposobljava da djeluje kao predstavnik Krista, Glave Crkve, u njegovoј trostrukoj službi svećenika, proroka i kralja.

To sudioništvo u Kristovoj službi, kao i kod krštenja i potvrde, podjeljuje se jednom zauvijek. I sakrament reda utiskuje *neizbrisiv duhovni biljeg* i ne može biti ponovljen niti može biti privremeno podijeljen. Tko je valjano zareden može, naravno, iz opravdanih razloga, biti lišen obveza i službi vezanih uz ređenje ili mu može biti zabranjeno da ih vrši, ali ne može više postati laik u pravom smislu te riječi, jer biljeg utisnut po ređenju ostaje trajno. Poziv i poslanje primljeni na dan ređenja obilježavaju ga zauvijek. Budući da sâm Krist djeluje i ostvaruje spasenje preko zaredenog službenika, nedostojnost službenika ne prijeći Kristovo djelovanje. Sveti Augustin odlučno veli: Ohola pak prezbitera treba svrstatи zajedno s đavлом. Ali Kristov dar nije zbog toga obesčasén, ono što kroz njega protjeće ostaje čisto i nepomućeno stiže do plodne zemlje (...) Duhovna snaga sakramenta po sebi sliči na svjetlost: oni koji njome treba da budu osvijetljeni primaju je u njezinoj čistoci, pa prolazila i kroz prljava sredstva, ona se ne uprlja.

MILOST DUHA SVETOГA

Milost Duha Svetoga vlastita sakramantu reda suobličuje ređenika Kristu Svećeniku, Učitelju i Pastiru, kojemu je postao službenik.

Za biskupa, to je u prvom redu milost jakosti ("da snagom Duha ima velikosvećeničku vlast": molitva posvete biskupa u latinskom obredu): da razborito i hrabro vodi i brani svoju Crkvu kao otac i pastir, u nesebičnoj ljubavi prema svima, osobito prema siromasima, bolesnima i potrebnima. Ta ga milost potiče da svima naviješta evanđelje, da bude uzor svome stadu, da ga pretječe na putu posvećivanja poistovjećujući se u euharistiji s Kristom svećenikom i žrtvom, ne bojeći se položiti svoj život za svoje ovce. Oče, koji poznajes naša srca, udijeli ovomu svome sluzi kojega si odabrao za biskupstvo, da pase tvoje sveto stado i puninom svećeništva besprijekorno ti služi danju i noću; neka neprestance umilostiviljuje tvoje lice i prinosi darove tvoje svete Crkve; neka, snagom duha velikosvećeništva, ima vlast otpuštati grijehu po tvojoj zapovijedi; neka dijeli zadatke po tvome nalogu i sve okove razrješuje vlašću koju si dao apostolima; neka ti omili blagošću i čistim srcem, prinoseći ti miomiris, po Sinu tvome, Isusu Kristu... U bizantskom obredu, duhovni dar koji podjeljuje prezbitersko ređenje izriče se ovom molitvom. Biskup polažući ruke između ostaloga govori: Gospodine, ispuni darom Duha Svetoga ovoga koga si se udostojao uzdići na stupanj svećeništva da bude dostojan besprijekorno stajati pred tvojim oltarom, navješćivati evanđelje tvoga kraljevstva,

vršiti službu tvoje istinite riječi, prinosisi ti darove i duhovne žrtve, obnavljati tvoj narod kupelju preporođenja; tako da i on pođe ususret našem velikom Bogu i Spasitelju Isusu Kristu, tvome jedinom Sinu, u dan njegova ponovnog dolaska, i neka primi od tvoje neizrecive dobrote nagradu za vjerno vršenje službe svoga reda. Đakoni, "ojačani sakramentalnom milosću, služe Božjem narodu u zajednici s biskupom i njegovim svećenstvom u službi liturgije".

Crkveni su naučitelji pred veličinom svećeničke milosti i službe osjećali hitnim poziv na obraćenje, da bi njihov život u svemu odgovarao Onome u čiju ih je službu postavio ovaj sakrament. Tako sveti Grgur Nazijanski, još kao mlad prezbiter, piše: Treba očistiti sebe prije nego se počne čistiti druge; treba biti poučen da bi se moglo poučavati; treba postati svjetlo da bi se moglo svijetliti, približiti se Bogu da bi se druge Bogu privodilo; biti posvećen da bi se druge posvećivalo, vodilo za ruku i pametno savjetovalo. Znam čiji smo službenici, na kojih smo razini i prema komu smo usmjereni. Poznam Božju veličinu i čovjekovu slabost, ali i snagu. [Tko je dakle svećenik?] Branitelj istine, uzdiže se s anđelima, slavi s arkandelima, uzdiže žrtve na nebeski oltar, ima udjela u Kristovu svećenistvu, preobražava stvorenenje, obnavlja [u njema] sliku [Božju], iznova ga stvara za nebeski svijet i, da reknem što je tu najveće, on je *pobožanstvenjen i on pobožanstvenjuje*.

A sveti Arski župnik kaže: "Svećenik nastavlja otkupiteljsko djelo na zemlji" "Kad bi čovjek potpuno shvatio svećenikovo mjesto na zemlji, umro bi ne od straha nego od ljubavi" "Svećenistvo je ljubav Isusova srca".

ŽIVOTOPIS NAŠEG ŽUPNIKA

Velečasni Josip Hadrović je rođen 8.siječnja 1963. u župi Visoko. Potječe iz stare hrvatske šljivarske i plemenitaške obitelji Hadrović. Nakon završene osmogodišnje škole u rodnom mjestu Visoko polazi u dječačko sjemenište na Šalati u Zagrebu. Tu je sazrelo njegovo zvanje i odluka da postanem svećenik. Nakon uspješno završenog šestogodišnjeg studija u Zagrebu i diplome na Teološkom fakultetu za svećenika je zaređen 25.6.1989. Prvo i jedino kapelansko mjesto bilo mu je u Virju kod preč. Gustava Kuzmića. Tu je kroz punih pet godina uz iskusnog svećenika i rođaka stjecao iskustva u pastoralnom radu. U kolovozu 1994. imenovan je upraviteljem Virju susjedne župe Miholjanec. To je teška i zahtjevna župa s malim brojem vjernika ali s velikim teritorijem (tri filijale). Uz pastoralni rad - rad s djecom i mladima, bavio se i materijalnom obnovom sakralnih objekata. Nakon četiri godine provedene u Miholjancu, 21. kolovoza 1998. godine dolazi u Trnovec.